

Vrienden,

Wij gedenken op deze hoogdag al diegenen die hun **einddoel** hebben **bereikt**: het volkomen, onverstoorbaar geluk bij God. We vieren hen, die erin geslaagd zijn op een persoonlijke manier hun geloof in de acht zaligheden te beleven. Allerheiligen is daarom *een dag van vreugde en van licht*.

Toch wordt de *vreugde* van deze dag **getemperd** door wat wel eens 'de melancholie van een late herfst' wordt genoemd. Er is de herinnering aan hen die ons ontvallen zijn; mensen die we gaarne hebben gezien en die we niet kunnen vergeten.

Het is een feest dat ons aan veel... en aan velen herinnert. Wanneer we **achterom kijken** of bladeren in ons familiealbum vinden we daarin ons eigen levensverhaal terug. We herkennen hen die ons zijn voorgegaan. De mensen van wie wij het leven hebben gekregen; zij die hun sporen hebben nagelaten in onze gedachten en gevoelens. De mensen die een lichtje voor ons waren; die ons ooit, toen we het nodig hadden, een schouderklopje hebben gegeven. Zij die van harte en oprecht met ons meeleefden in goede en kwade dagen.

Deze dagen, rondwandeland op een begraafplaats tussen de rijen graven, zien wij **namen** die ons veel zeggen. We zien die van onze dierbaren, onze vrienden en kennissen. Wij herinneren ons nog zoveel dingen van hen. Als wij even onze ogen sluiten, zien wij een karavaan van mensen die eens over de aarde trokken, ons levenspad kruisten en nu bij God zijn aanbeland.

Allerheiligen is echter **niet alleen** een dag **om achter** ons te kijken. Het is **ook** een dag die ons doet **hopen** dat wij een **toekomst** hebben. **God** die aan het begin staat van ieder mensenleven, beschouwt ons niet als eendagsvliegen; als wezens die Hij voor een tijdje in het bestaan roept en dan weer laat vallen in het niets, zoals de bomen met hun bladeren doen. Neen, God *draagt ons een liefde toe die nooit meer ophoudt*.

In mensen die waren zoals wij en die ons in de dood zijn voorgegaan **is God aan onze kant komen te staan**. In hun manier van leven en van zijn, werd iets openbaar van wie God voor mensen wil zijn.

Sommigen onder hen zijn gekend, ze staan vermeld op onze kalender. We noemen ze 'heiligen' en ze stammen uit alle lagen van de bevolking. Er zitten er tussen - en dat mag ons een troost wezen - met een onstuimig of zelfs moeilijk karakter. En sommigen hadden een zwak en ziekelijk lichamelijk gestel.

Zij hadden met elkaar gemeen dat zij alleszins geen wereldvreemde wezens waren. Het waren *mensen van vlees en bloed*, vol belangstelling voor het leven van hun tijd, maar tevens gegrepen door het voorbeeld van Christus en door zijn Geest gedreven. Het waren mensen die bij uitstek hun christen zijn beleefd hebben, en daardoor aanstekelijk werkten op hun omgeving.

Er zijn **ook** heiligen *die geen naam hebben*, die niet op onze kalender staan. Een mens hoeft immers niet noodzakelijk officieel heilig verklaard te worden om heilig te zijn voor God.

En ze zijn niet alleen te vinden in het verleden. Er zijn **ook** heiligen **nu** in ons midden, overal ter wereld. Ze leven dikwijls stil en onopvallend vanuit de geest van de zaligsprekingen. Zij die zachtmoedig zijn, vergevingsgezind, vol mededogen voor wie het moeilijk heeft. Mensen die delen van wat ze hebben en van wat ze zijn. Ontelbare stille wroeters, durvers en doorduwars die wonderen van goedheid verrichten. In en door hen leeft de verrezen Heer in ons midden. Zij belichamen tot op vandaag Jezus' zaligsprekingen.

Kortom, Allerheiligen is een feest vol herinneringen aan wat voorbij is; **én** ook een feest vol beloften naar de toekomst toe. Weliswaar is die belofte nog wat vaag en wazig, maar één ding staat vast: het zal een feest zijn!

Wij hebben allemaal een levensweg af te leggen vooraleer onze eindbestemming te bereiken. Laten wij zo leven dat wij ooit behouden thuis komen, en herenigd worden met hen die ons, ondanks hun dood, heel dierbaar zijn gebleven.